

Narațiunea „Antiștiință”.

Această carte electronică examinează bazele filozofice ale etichetării criticilor OMG-urilor drept „anti-știință”, urmărindu-și rădăcinile în științific și mișcarea istorică de a emancipa știința de filozofie.

Tipărit pe 16 decembrie 2024

Dezbateri OMG

O perspectivă critică asupra eugeniei

Cuprins (TOC)

1. O inchiziție modernă

- 1.1. 🛡️ Scientific American: „combate anti-știința ca terorismul“
- 1.2. 🇵🇭 Fermierii din Filipine descriși ca „ludiți anti-știință“
- 1.3. 👤 Profesor de filozofie Justin B. Biddle
- 1.4. 🇷🇺 Alianța pentru Știință: „Oponenții OMG-urilor și trolii ruși ,seamănă îndoieli‘ cu privire la știință“

2. 🤔 Rădăcini filozofice

- 2.1. 👤 Filozoful Friedrich Nietzsche despre încercarea științei de a se elibera de filozofie

3. 🤨 Hegemonia științei

- 3.1. 🌱 Filozoful Hereandnow
- 3.2. 🤨 Filozoful Daniel C. Dennett

4. Concluzie

- 4.1. 👤 Filozoful David Hume despre știință și valori

Narațiunea „ antiștiințifică ”.

O inchiziție modernă

În ultimii ani, în discursul științific a apărut o tendință tulburătoare: etichetarea criticilor și scepticilor, în special a celor care pun la îndoială 🧬 eugenia și OMG-urile, ca fiind „antiștiință” sau „angajați într-un război împotriva științei” .

Această retorică, adesea însoțită de apeluri la urmărire și suprimare, seamănă izbitor cu declarațiile istorice de erezie. Acest articol va dezvălui că această narațiune anti-știință sau „război împotriva științei” nu este doar o apărare a integrității științifice, ci o manifestare a defectelor dogmatice fundamentale înrădăcinate în *scientism* și încercarea de secole de a emancipa știința de constrângerile morale și filozofice.

Anatomia unei inchiziții moderne

Declararea indivizilor sau a grupurilor ca fiind „anti-știință” servește drept bază pentru persecuție, făcând ecou inchizițiilor religioase din trecut. Aceasta nu este o hiperbolă, ci o realitate serioasă evidențiată de evoluțiile recente în discursul științific și public.

În 2021, instituția științifică internațională a făcut o cerere alarmantă. După cum a raportat în *Scientific American*, ei au cerut combaterea antiștiinței ca o amenințare la securitate, la fel cu terorismul și proliferarea nucleară:

(2021) Mișcarea antiștiință se extinde, se globalizează și ucide mii de oameni

Antiștiința a apărut ca o forță dominantă și extrem de letală și una care amenință securitatea globală, la fel ca terorismul și proliferarea nucleară. Trebuie să lansăm o contraofensivă și să construim o nouă infrastructură pentru a combate antiștiința, așa cum am făcut-o pentru aceste alte amenințări mai recunoscute și stabilite.

Antiștiința este acum o amenințare mare și formidabilă pentru securitate.

Sursă: [Scientific American](#)

Această retorică depășește simplul dezacord academic. Este un apel la arme, poziționând scepticismul științific nu ca o parte naturală a procesului științific, ci ca o amenințare la adresa securității globale.

Un exemplu real: cazul Filipinelor

Cazul de opoziție a OMG-urilor din Filipine oferă un exemplu clar al modului în care această narațiune se desfășoară în practică. Când fermierii filipinezi au distrus un câmp de testare de Orez Auriu OMG care fusese plantat în secret fără consimțământul lor, aceștia au fost marcați de mass-media și organizațiile științifice globale drept „ludiți antiștiință”. Mai deranjant, ei au fost acuzați că au provocat moartea a mii de copii - o acuzație

profundă care, privită în contextul apelurilor de a combate „antiștiința” ca formă de terorism, capătă o semnificație înfricoșătoare.

(2024) 🇵🇭 Filipine Orez de aur OMG: un exemplu de caz al unei inchiziții „antiștiințifice”

Sursă: [/philippines/](#)

Etichetarea oponentilor OMG-urilor ca fiind „anti-știință” nu se limitează la incidente izolate. După cum a observat filozoful **Justin B. Biddle** în cercetările sale extinse pe această temă, această narațiune a devenit omniprezentă în jurnalismul științific. Biddle, profesor asociat și director de Filosofie Minor la Institutul de Tehnologie din Georgia, este specializat în studiul narațiunilor anti-știință și „războiul împotriva științei”. Lucrarea sa dezvăluie modul în care aceste concepte sunt folosite împotriva criticilor consensului științific, în special în dezbaterile despre 🧬 eugenie, OMG-uri și alte eforturi științifice sensibile din punct de vedere moral.

(2018) „Zalotrie anti-știință”? Valori, risc epistemic și dezbateri OMG

Narațiunea „anti-știință” sau „războiul împotriva științei” a devenit populară în rândul jurnaliștilor de știință. Deși nu există nicio îndoială că unii oponenți ai OMG-urilor sunt partinitori sau ignoranți cu privire la faptele relevante, tendința generală de a caracteriza critica ca fiind antiștiință sau implicați într-un război împotriva științei este atât greșită, cât și periculoasă.

Sursă: [PhilPapers](#) (copie de rezervă PDF) | Filozof **Justin B. Biddle** (Georgia Institute of Technology)

Biddle avertizează că „tendința generală de a caracteriza critica ca fiind antiștiință sau implicați într-un război împotriva științei este atât greșită, cât și periculoasă”. Acest pericol devine evident atunci când luăm în considerare modul în care eticheta anti-știință este folosită pentru a delegitima nu doar dezacordurile faptice, ci și obiecțiile morale și filozofice la anumite practici științifice.

Un exemplu al acestei retorici vine de la Alianța pentru Știință, care a publicat un articol care echivalează opoziția OMG-urilor cu campaniile rusești de dezinformare:

(2018) Activismul anti-OMG seamănă îndoieli cu privire la știință

Trolii ruși, ajutați de grupuri anti-OMG precum Centrul pentru Siguranța Alimentelor și Asociația Consumatorilor Ecologici, au avut un succes izbitor în a semăna îndoieli cu privire la știință în populația generală.

Sursă: [Alianța pentru Știință](#)

Ecuția dintre scepticismul OMG-urilor cu „*semănatul ,îndoielii‘ cu privire la știință*“ și comparația cu 🧑 trolii ruși nu este doar o înflorire retorică. Face parte dintr-o narațiune mai largă care încadrează scepticismul științific ca un act de agresiune împotriva științei însăși. Această încadrare deschide calea pentru tipul de urmărire penală și suprimare cerute în manifestările mai extreme ale narațiunii anti-știință.

Rădăcinile filozofice ale narațiunii „antiștiințifice“

Pentru a înțelege adevărata natură a narațiunii anti-știință, trebuie să ne adâncim în temeiurile sale filozofice. În esență, această narațiune este o expresie a *științificismului* – credința că cunoașterea științifică este singura formă validă de cunoaștere și că știința poate și ar trebui să fie arbitrul suprem al tuturor întrebărilor, inclusiv cele morale.

Această credință își are rădăcinile în mișcarea „de emancipare a științei“, un efort de secole de a elibera știința de constrângerile filozofice și morale. După cum a observat filozoful **Friedrich Nietzsche** în *Dincolo de bine și de rău* (Capitolul 6 – Noi, învățații), încă din 1886:

Declarația de independență a omului științific, emanciparea lui de filozofie, este unul dintre efectele secundare mai subtile ale organizării și dezorganizării democratice: auto-slăvirea și îngâmfwarea de sine a omului învățat este acum peste tot în plină floare și în ea. cea mai bună primăvară – ceea ce nu înseamnă că în acest caz lauda de sine miroase dulce. Și aici instinctul populației strigă: „Libertate de toți stăpânii!” și după ce știința s-a opus, cu cele mai fericite rezultate, teologiei, a cărei „servitoare” a fost prea mult timp, ea își propune acum, în deznădejdea și indiscreția ei, să dea legi pentru filozofie și, la rândul ei, să joace „stăpânul” – ce spun eu! să joace FILOSOFUL pe cont propriu.

Dorința pentru autonomie științifică creează un paradox: pentru a fi cu adevărat singură, știința necesită un fel de ‚certitudine‘ filozofică în ipotezele sale fundamentale. Această certitudine este oferită de o credință dogmatică în *uniformitarism* – ideea că faptele științifice sunt valabile fără filozofie, independent de minte și ∞ timp .

Această credință dogmatică permite științei să pretindă un fel de neutralitate morală, așa cum demonstrează refrenul comun conform căruia „știința este neutră din punct de vedere moral, astfel încât orice judecată morală asupra ei reflectă pur și simplu analfabetismul științific“. Cu toate acestea, această pretenție de neutralitate este în sine o poziție filosofică și una care este profund problematică atunci când este aplicată la chestiuni de valoare și moralitate .

(2018) Progrese imorale: este știința scăpată de sub control?

Pentru majoritatea oamenilor de știință, obiectiile morale la adresa muncii lor nu sunt valide: știința, prin definiție, este neutră din punct de vedere moral, așa că orice judecată morală asupra ei reflectă pur și simplu analfabetismul științific.

Sursă: [New Scientist](#)

Pericolul hegemoniei științifice

Pericolul acestei hegemonii științifice este articulat elocvent într-o discuție populară pe forum de filosofie, publicată pe 🦋 GModEbate.org ca o carte electronică:

(2024) „*Despre hegemonia absurdă a științei*“

O carte fără sfârșit... Una dintre cele mai populare discuții de filozofie din istoria recentă.

Sursă: 🦋 GModEbate.org

Autorul discuției pe forum, 🦋 [Hereandnow](#), argumentează:

Actuala știință pură este o abstracție... Întregul din care aceasta este abstrasă este tot ce există, o lume, iar această lume este în esența ei, plină de sens, incalculabilă, insolubilă pentru puterile microscopului.

... când știința își face mișcările pentru „a spune“ ce este lumea, se află doar în domeniul său de aplicare. Dar filozofia, care este cel mai deschis domeniu, nu are nicio treabă să cedeze la asta, la fel ca „știința“ de tricotare sau zidăria. Filozofia este o teorie atotcuprinzătoare, iar încercarea de a încadra așa ceva într-o paradigmă științifică este pur și simplu perversă.

Știință: cunoaște-ți locul! Nu este filozofie.

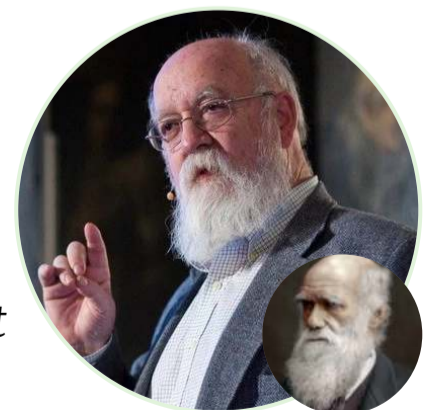
(2022) *Despre hegemonia absurdă a științei*

Sursă: onlinephilosophyclub.com

Această perspectivă provoacă ideea că știința poate fi complet separată de experiența și valorile umane. Ea sugerează că încercarea de a face acest lucru - de a pretinde un fel de obiectivitate pură - este nu numai greșită, ci și potențial periculoasă.

Daniel C. Dennett față de 🦋 Hereandnow

Discuția care urmează între „Hereandnow“ și un alt utilizator (s-a dezvoltat ulterior a fi renumitul filosof [Daniel C. Dennett](#)) ilustrează diferența profundă a gândirii filozofice cu privire la această problemă. Dennett, reprezentând un punct de vedere mai științific, respinge necesitatea unei anchete filozofice mai profunde, declarând că „nu sunt deloc interesat de niciunul dintre acești oameni. Niciunul“ (^) atunci când i s-a prezentat o listă de filozofi care s-au confruntat cu aceste întrebări.

Charles Darwin sau Daniel Dennett?

Acest schimb evidențiază însăși problema din centrul narațiunii „*antiștiințifice*“ : o respingere a anchetei filozofice ca fiind irelevantă sau chiar dăunătoare progresului științific.

Concluzie: Nevoia de control filozofic

Narațiunea antiștiințifică, cu apelurile sale pentru urmărirea penală și suprimarea scepticismului științific, reprezintă o depășire periculoasă a autorității științifice. Este o încercare de a scăpa de incertitudinea fundamentală a realității prin retragerea într-o certitudine empirică asumată. Cu toate acestea, această certitudine este iluzorie, bazată pe presupuneri dogmatice care nu pot rezista controlului filozofic.

După cum am explorat în profunzime în articolul nostru despre **eugenie**, știința nu poate servi drept **principiu călăuzitor** pentru viață tocmai pentru că îi lipsesc fundamentele filozofice și morale necesare pentru a se confrunta cu chestiunile de **valoare** și sens. Încercarea de a face acest lucru duce la ideologii periculoase precum eugenia, care reduc bogăția și complexitatea vieții la un simplu determinism biologic.

- ▶ Capitolul „**Știința și încercarea de a se elibera de morală**“ a demonstrat încercarea continuă a științei de secole de a se emancipa de filozofie.
- ▶ Capitolul „**Uniformitarismul: Dogma din spatele Eugeniei**“ a expus eroarea dogmatică care stă la baza noțiunii că faptele științifice sunt valabile **fără filozofie**.
- ▶ Capitolul „ **Știința ca principiu călăuzitor pentru viață?**“ a dezvăluit de ce știința nu poate servi drept **principiu călăuzitor** pentru viață.

Narațiunea anti-știință sau „*războiul împotriva științei*“ nu reprezintă o apărare a integrității științifice, ci mai degrabă lupta de secole a științei pentru a se emancipa de filozofie, așa cum este explorată în profunzime în **articolul eugenie**. Căutând să aducă la tăcere investigațiile filozofice și morale legitime prin declarații de erezie „*anti-știință*“, instituția științifică se angajează într-o practică care este fundamental dogmatică în natură și, prin urmare, comparabilă cu persecuția bazată pe inchiziție.

După cum a observat cu înțelepciune filosoful **David Hume**, chestiunile de valoare și moralitate se află în mod fundamental în afara domeniului cercetării științifice:

(2019) Știința și morala: Poate fi dedusă moralitatea din faptele științei?

*Problema ar fi trebuit să fie rezolvată de filosoful **David Hume** în 1740: faptele științei nu oferă nicio bază pentru valori. Totuși, ca un fel de meme recurent, ideea că știința este atotputernică și va rezolva mai devreme sau mai târziu problema valorilor pare să revină cu fiecare generație.*

Sursă: [Duke University: New Behaviorism](#)

În concluzie, declarația de război asupra celor care pun sub semnul întrebării știința trebuie recunoscută ca fundamental dogmatică. Profesorul de filozofie **Justin B. Biddle** are dreptate când susține că narațiunea anti-știință sau „*războiul împotriva științei*“ este atât

greșită din punct de vedere filozofic, cât și periculoasă. Această narațiune reprezintă nu doar o amenințare la adresa anchetei libere, ci la însăși fundamentele practicii științifice etice și căutarea mai largă a cunoașterii și înțelegerii. Acesta servește ca o reamintire clară a nevoii continue de control filozofic în eforturile științifice, în special în domenii sensibile din punct de vedere moral, cum ar fi eugenia și OMG-urile.

Tipărit pe 16 decembrie 2024

Dezbateri OMG

O perspectivă critică asupra eugeniei

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.